கால அடிப்படையில் வினையடிகள் துணைவினைகளாக மாறுதல்

(Change of verbal bases into auxiliary verbs)

சங்கரவேலாயுதன் இராசேந்திரன்
rajushush@gmail.com

1. முன்னுரை

"கால அடிப்படையில் வினையடிகள் துணைவினைகளாக மாறுதல்" என்ற இந்த கட்டுரை இராசேந்திரனின் (2008) தமிழ் வினையடிகளின் வரலாற்று மொழியியல் ஆய்வு என்ற ஆய்வின் ஒரு சிறு பகுதியாக அமைகிறது. துணைவினைகள் முதன்மை வினையின் வினையாற்றுவகையையோ (aspect) வினைநோக்கையோ (modes) காட்டும். அவை தமது சொல்சார் சிறப்பை இழந்து காலம், வினைநோக்கு, வினையாற்றுவகை என்பனவற்றை வெளிப்படுத்தும் துணைவினைகளாக மாறும். துணைவினைகளுக்கிடையில் எதையும் இடைச்சொருக இயலாத காரணத்தால் அவைத் தொடரியல் அடிப்படையில் கண்டுண்டவையாகும். துணைவினைகள் ஆழ்மட்டத்தில் முதன்மை வினைகளாக இருப்பதன் காரணமாகவும் ஆனால் அவை சில இலக்கண பொருண்மையைக் காட்டப் பயன்படுத்தப்படுவதன் காரணமாகவும் அவற்றைப் பகுதி இலக்கணவாக்கமுற்றவைகளாகக் கருதவியலும். துணைவினைகள் தமிழில் வினையாற்றுவகை, வினைநோக்கு, வினைப்பாடு என்பனவற்றைக் காட்டுவதற்குப் பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

2. வினையாற்றுவகைத் துணைவினைகள்

அகஸ்தியலிங்கம் (1986: 104-107) பின்வரும் துணைவினைகளைச் *செய்து* அமைபொழுங்கில் வரும் துணைவினைகளாகப் பட்டியலிடுகிறார்.

1) அருள், 2) இடு, 3) இரு, 4) ஈ, 5) ஒழி, 6) கொள், 7) செல், விடு

அகஸ்தியலிங்கம் பழந்தமிழ் துணைவினைகளின் பட்டியலில் *செல்* என்பதையும் சேர்க்கிறார். அவர் ஒரு சொல்லை மட்டும் குறிப்பிடுகிறார். இருப்பினும் பழந்தமிழில் கூடுதல் எடுத்துக்காட்டுகள் உள்ளன. பின்வரும் எடுத்துக்காட்டுகள் அகஸ்திலிங்கத்தால் தரப்பட்டவை.

எடுத்துக்காட்டுகள்	**வரும் இடங்கள்**
அருத்தலும் செல்லான்	புறநானூறு 304-7
உயதல் செல்லாது	ஐங்குறுநூறு 457-1
ஒலித்தல் செல்லா	சிலப்பதிகாரம் 10-111
ஒலித்தல் செல்லாது	ஐங்குறுநூறு 321-5
தெளித்தல் செல்லாய்	நற்றிணை 164-5

செல் துணைவினையாக *செய்யா* வினை எச்சம் மற்றும் வினைப்பெயர் பின்னால் வரும். ஈ என்ற மற்றொரு துணைவினை வினைப்பெயருக்குப் பின்னரும் வினை எச்சத்திற்குப் பின்னரும் வரும்.

துயில் ஈயாது (பதிற்றுப்பத்து 12-7)

கைவிடல் ஈயான் (சிலப்பதிகாரம் 5-116)

காட்டு, நில் என்பன பின்வரும் எடுத்துக்காட்டுகளில் தந்துள்ளது போல் முன்பழந்தமிழில் வருகின்றன.

சொல்லிக்காட்டு (பத்துப்பாட்டு 10-79)

வாரா நின்றனள் (ஐங்குறுநூறு 397-3)

இவையும் முன்னர் தந்துள்ள எட்டு துணை வினைகளுடன் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன.

அகஸ்தியலிங்கம் இரண்டு வழி வேறுபாடுகளைக் காட்டியுள்ளார்: வினையாற்றுவகை, வினைநோக்கு. நாம் வினைப்பாட்டையும் சேர்த்து மூன்று வகை வேறுபாட்டைக் காட்டலாம்.

ஒழி என்பதும் அகஸ்திலிங்கம் அவர்களால் வினையாற்றுவகை துணைவினையாகத் தரப்பட்டுள்ளது. இது முன் பழந்தமிழிலும் (மூன்று நேர்வுகள்) பின் பழந்தமிழிலும் வருகின்றது.

ஒல்காது ஒழி (நற்றிணை 165-9)

கூர்ந்தொழிந்தன (புறநானூறு 368-10)

சுமந்தொழிக (நற்றிணை 149-10)

நிகழ்வெண் அடிப்படையில் சில அறிஞர்கள் (Joseph 1980: 473, Isreal 1985:38) ஈ என்பது பிற துணைவினைகளைவிட அதிக நிகழ்வெண்ணில் வருவதாகக் குறிப்பிடுகின்றனர். இந்த துணைவினை 'பணிவான வெளிப்பாடு' என்பதைக் காட்டுகின்றது; இது முன் பழந்தமிழிலும் பின் பழந்தமிழிலும் வருகின்றன.

பின்வரும் அட்டவணையில் துணைவினைகளும் அவை வரும் இடங்களும் தரப்பட்டுள்ளன.

துணைவினை	**எடுத்துக்காட்டு**	**வருமிடம்**	**காலம்**
ஈ	செய்தீம்	புறநானூறு 145-7	முன் பழந்தமிழ்
”	செல்லாதீம்	நற்றிணை 229-3	முன் பழந்தமிழ்
”	எள்ளீயும்	பரிபாடல் 8-86	பின் பழந்தமிழ்
”	விடாதீம்	கலித்தொகை 143-25	பின் பழந்தமிழ்
அருள்	கண்டருளி	அகநானூறு 98-26	முன் பழந்தமிழ்
”	இருந்தருளி	சிலப்பதிகாரம் 10-161	பின் பழந்தமிழ்
”	உண்டருளி	தேவாரம் 6-14-8-2	முன் இடைத்தமிழ்
”	எழுந்தருளி	பெரியபுராணம் 2766-1	பின் இடைத்தமிழ்
செல்	எரித்தலும் செல்லான்	புறநானூறு 301-9	முன் பழந்தமிழ்
”	எடுக்கல் செல்லாது	கலித்தொகை 38-5	பின் பழந்தமிழ்

”	அழுங்கல் செல்லார்	சீவகசிந்தாமணி 1388-3	முன் இடைத்தமிழ்
”	மறுத்தல் செல்லா	கம்பராமாயணம் 2-6-52-1	பின் இடைத்தமிழ்
இடு	கிளைத்திட்ட	புறநானூறு 325-4	முன் பழந்தமிழ்
”	பிளந்திட்டு	கலித்தொகை 101-19	பின் பழந்தமிழ்
”	வைத்திட்டு	சீவகசிந்தாமணி 2553-4	முன் இடைத்தமிழ்
”	பிணித்திட்டு	வில்லிபாரதம் 1-1-4-1	பின் இடைத்தமிழ்
இரு	பார்த்திருக்கும்	குறுந்தொகை 283-7	முன் பழந்தமிழ்
”	ஊடி இருப்பேன்	கலித்தொகை 75-19	பின் பழந்தமிழ்
”	தோற்றிருந்தேன்	நாலாயிரத்திவ்வியபிரபந்தம் 1972-4	முன் இடைத்தமிழ்
”	தொழுதிருந்தார்	பெரியபுராணம் 1362-4	பின் இடைத்தமிழ்
விடு	செய்துவிட்டன	அகநானூறு 304-6	முன் பழந்தமிழ்
”	செய்துவிட்டது	கலித்தொகை 105-15	பின்பழந்தமிழ்
”	போய் விடாதே	நாலாயிரத்திவ்வியபிரபந்தம் 137-4	முன் இடைத்தமிழ்
”	வகுத்து விட்டார்	பெரியபுராணம் 2381-4	பின் இடைத்தமிழ்
ஒழி	சுமந்தொழிக	நற்றிணை 146-10)	முன் பழந்தமிழ்
”	அவிந்தொழியும்	கலித்தொகை 75-29	பின்பழந்தமிழ்
”	மறந்தொழி	சீவகசிந்தாமணி 1661-1	முன் இடைத்தமிழ்
”	செய்யாதொழி	பெரியபுராணம் 3552-4	பின் இடைத்தமிழ்
காட்டு	சொல்லிக்காட்டு	பத்துப்பாட்டு 10-79	முன்பழந்தமிழ்
”	சாற்றிக்காட்டு	மணிமேகலை 25-50	முன்பழந்தமிழ்

”	சுட்டிக்காட்டு	சீவகசிந்தாமணி 580-2	முன் இடைத்தமிழ்
வரு	அருத்திட்டு வந்தோம்	நாலாயிரத்திவ்வியபிரபந்தம் 498-6	முன் இடைத்தமிழ்
”	செய்துவரும்	நாலாயிரத்திவ்வியபிரபந்தம் 71-2	முன் இடைத்தமிழ்
தரு	காட்டித்தந்தான்	நாலாயிரத்திவ்வியபிரபந்தம் 507-2	முன் இடைத்தமிழ்
”	மூழ்கித்தரு	பெரியபுராணம் 394-3	பின் இடைத்தமிழ்
வை	எழுதி வைத்தான்	சீவகசிந்தாமணி 697-4	முன் இடைத்தமிழ்
”	சுட்டு வைத்தான்	நாலாயிரத்திவ்வியபிரபந்தம் 156-2	முன் இடைத்தமிழ்
போ	செய்துபோன	நாலாயிரத்திவ்வியபிரபந்தம் 2623-3	முன் இடைத்தமிழ்
”	வேய்ந்துபோனான்	கம்பராமாயணம் 6-3-17-4	பின் இடைத்தமிழ்

3. வினைநோக்குத் துணைவினைகள்

தமிழில் வினைநோக்குத் துணைவினைகள் (modal auxiliaries) *செய* அமைப்பொழுங்குள்ள வினையெச்ச வடிவ முதன்மை வினையுடன் இணைக்கப்படும். அகஸ்தியலிங்கம் (Agestiyalingam 1987:63-76) பழந்தமிழில் செய அமைப்பொழுங்குள்ள முதன்மை வினைகளுடன் வரும் வினைநோக்குத் துணைவினைகளாகப் பின்வரும் எட்டு வினைகளைப் பட்டியலிடுகின்றார்.

படு, செய், பண்ணு, வை, ஆகு, கூடு, மாட்டு, வேண்டு

இந்த பட்டியலில் வினைநோக்குத் துணைவினைகளான ஆகு(ம்) உட்படுத்தப்படவில்லை; ஏனென்றால் ஆகு(ம்) செயல் (வினைப்பெயர்) அமைபொழுங்குள்ள முதன்மை வினைகளின் பின்னர் தான் வரும். இதன் காரணமாக செயல் அமைபொழுங்குள்ள முதன்மை வினைகளின் பின்னர் வரும் துணைவினைகளும் (முன்னர் பார்த்த வினையாற்றுவகைத் துணைவினைகள் தவிர) இந்தப் பட்டியலில் சேர்க்கப்படவேண்டும். எனவே பின்வரும் வினைகளும் வினைநோக்குத் துணைவினைகள் பட்டியலில் சேர்க்கப்படவேண்டும்.

ஆகு(ம்), ஆற்று, உறு, ஒட்டு, ஒண்ணு, தேற்று, மே

ஆகும் என்பதன் மாற்று வடிவமான *ஆம்* என்பது பின்பழந்தமிழிலிருந்து காணப்படுகின்றது.

முன்னர் கூறியபடி அகஸ்தியலிங்கம் துணைவினைகளின் இருவழி வேறுபாடுகளையே (வினையாற்றுவகை, வினைநோக்கு) செய்கின்றார். எனவே அகஸ்தியலிங்கம் *படு* என்பதை ஒரு வினைநோக்குத் துணைவினையாகக் கொள்கின்றார். நாம் படு என்பதை வினைப்பாடு துணைவினயாக் கொள்கின்றோம்.

கோதண்டராமன் (1977:33), இராமசாமி (1980:195) போன்ற அறிஞர்கள் *செய், பண்ணு, வை* ஆகியவற்றை காரண வினைப்பாடாகக் கொள்கின்றனர். காரணம் தொடரியல் அடிப்படையில் தான் வெளிப்படுத்தப்படுகின்றது; எனவே அமைப்பு அடிப்படையில் அவை காரண வினைப்பாடாக எடுக்கப்படவேண்டும். அகஸ்தியலிங்கம் *ஆக்கு* என்ற துணைவினையை காரணத் துணை வினைகளின் பட்டியலில் உட்படுத்தியுள்ளார். ஆனால் இந்தத் துணை வினைக்குத் தரப்பட்டுள்ள எடுத்துக்காட்டு இதைப் புதிய வினைநோக்காகப் பின் பழந்தமிழில் கொள்வதற்குப் பொருத்தவில்லை. இந்த துணைவினையான ஆக்கு தவிர பிற காரணத் துணை வினைகள் யாவும் நாம் தேர்வுசெய்த பனுவல்களில் வருகின்றன. அவைகள் யாவும் நமது தெரிவடைவில் உட்படுத்தப்பட்டுள்ளன. பதிமூன்று வினைநோக்குத் துணைவினைகள் அவற்றின்

முதல் நேர்வு அடிப்படையில் இங்கு தரப்பட்டுள்ளன. இந்தப் பதிமூன்று துணை வினைகளும் ஒரு வரம்புக்குட்பட்ட எடுத்துக்காட்டுகளுடன் பட்டியலிடப்பட்டுள்ளன.

துணை வினைகள்	எடுத்துக்காட்டுகள்	வரும் இடங்கள்	காலம்
செய்	வாழச்செய்த	புறநானூறு 367-10	முன் பழந்தமிழ்
”	குளிரச்செய்யும்	சிலப்பதிகாரம் 19-21	பின் பழந்தமிழ்
”	அடங்கச்செய்யும்	தேவாரம் 6-27-1-3	முன் இடைத்தமிழ்
”	பயிலச்செய்தார்	பெருங்கதை 1435-4	பின் இடைத்தமிழ்
பண்ணு	உணங்கப்பண்ணி	புறநானூறு 25-6	முன் பழந்தமிழ்
”	புனலாடப்பண்ணியாய்	கலித்தொகை 69-17	பின் பழந்தமிழ்
”	கட்டுண்ணப்பண்ணிய	நாலாயிரத்திவ்வியபிரபந்தம் 938-1	முன் இடைத்தமிழ்
”	வரப்பண்ணும்	பெரியபுராணம் 3907-4	பின் இடைத்தமிழ்
வை	மலகவைக்கும்	புறநானூறு 190-2	முன் பழந்தமிழ்
”	அறியவைத்தனென்	மணிமேகலை.பத்.95	பின் பழந்தமிழ்
”	ஈயவைத்தார்	தேவாரம் 4-38-10-1	முன் இடைத்தமிழ்
”	ஊறவைத்தார்	கம்பராமயாணம் 6-3-92-3	பின் இடைத்தமிழ்
கூடு	புலத்தல்கூடுமோ	அகநானூறு 26-5	முன் பழந்தமிழ்
”	ஒழுகல்கூடுமோ	பரிபாடல் 20-86	பின் பழந்தமிழ்
”	தொழக்கூடும்	நாலாயிரத்திவ்வியபிரபந்தம் 2-7	முன் இடைத்தமிழ்

”	கொல்லக்கூடுமோ	கம்பராமயாணம் 6-21-161-3	பின் இடைத்தமிழ்
மாட்டு	மறக்கமாட்டேன்	சிலப்பதிகாரம் 7-32-3	பின் பழந்தமிழ்
”	உணரமாட்டேன்	தேவாரம் 4-78-3-1	முன் இடைத்தமிழ்
”	செப்பமாட்டார்	பெரியபுராணம் 395-2	பின் இடைத்தமிழ்
வேண்டு(ம்) ~ வேணு(ம்)	அருளவேண்டும்	நற்றிணை 342-5	முன் பழந்தமிழ்
”	கொடுத்தல்வேண்டும்	கலித்தொகை 48-21	பின் பழந்தமிழ்
”	காத்தல்வேண்டும்	சீவகசிந்தமணி 201-4	முன் இடைத்தமிழ்
”	செப்பல்வேண்டுமோ	கம்பராமாயணம் 6-37-275-4	பின் இடைத்தமிழ்
ஆகும் ~ ஆம்	மேவலாகும்	நற்றிணை 356-4	முன் பழந்தமிழ்
”	தெரியாதாகும்	மணிமேகலை 29-392	பின் பழந்தமிழ்
”	பொறுக்கலாம்	கலித்தொகை 58-21	பின் பழந்தமிழ்
”	நீக்கலாகும்	சீவகசிந்தமணி 2887-2	முன் இடைத்தமிழ்
”	பேசலாம்	சீவகசிந்தமணி 2504-2	முன் இடைத்தமிழ்
”	வந்திக்கலாகும்	கம்பராமாயணம் 1-15-22-2	பின் இடைத்தமிழ்
”	சிரிக்கலாம்	கம்பராமாயணம் 6-15-147-3	பின் இடைத்தமிழ்
ஆற்று	நிறுக்கலாற்றின்	குறுந்தொகை 58-2	முன் பழந்தமிழ்
”	பெய்யலாற்றா	திருக்குறள் 1174-1	பின் பழந்தமிழ்
”	தாங்கலாற்றா	சீவகசிந்தமணி 835-2	முன் இடைத்தமிழ்
”	விளம்பலாற்றார்	கம்பராமாயணம் 5-9-50-2	பின் இடைத்தமிழ்
உறு	எடுக்கலுற்றான்	தேவாரம் 4-103-9-2	முன் இடைத்தமிழ்

”	இயம்பலுற்றான்	கம்பராமாயணம் 3-8-203-4	பின் இடைத்தமிழ்
ஒட்டு	கிடக்கலொட்டான்	தேவாரம் 7-46-8-3	முன் இடைத்தமிழ்
”	புகவொட்டார்	நாலாயிரத்திவ்வியபிரபந்தம் 2-19	முன் இடைத்தமிழ்
”	ஒளித்தலொட்டா	கம்பராமாயணம் 1-10-15-3	பின் இடைத்தமிழ்
”	வெல்லவொட்டான்	வில்லிபாரதம் 5-4-178-2	பின் இடைத்தமிழ்
ஒண்ணு	அறியவொண்ணா	தேவாரம் 6-27-6-3	முன் இடைத்தமிழ்
”	அறிவொண்ணா	தேவாரம் 5-1-8-2	முன் இடைத்தமிழ்
”	நீக்கொண்ணாது	நாலாயிரத்திவ்வியபிரபந்தம் 3689-3	முன் இடைத்தமிழ்
”	துடைக்கவொண்ணுமோ	கம்பராமாயணம் 3-10-26-4	பின் இடைத்தமிழ்
தேற்று	பிரிதல்தேற்றா	ஐங்குறுநூறு 284-4	முன் பழந்தமிழ்
”	சொல்லுதல்தேற்றான்	மணிமேகலை 13-90	பின் பழந்தமிழ்
”	உரைத்தல்தேற்றார்	சீவகசிந்தமணி 2897-2	முன் இடைத்தமிழ்
”	அறிதல்தேற்றான்	கம்பராமாயணம் 6-18-222-2	பின் இடைத்தமிழ்
மே	மலைத்தல்மேயினார்	சீவகசிந்தமணி 661-4	முன் இடைத்தமிழ்
”	விளம்பல்மேயினாள்	கம்பராமாயணம் 5-3-41-4	பின் இடைத்தமிழ்

4. வினைப்பாட்டுத் துணைவினைகள்

வினைப்பாட்டைக் குறிப்பிடும் துணை வினைகள் அவற்றின் முதல் நேர்வு அடிப்படியில் தரப்பட்டுள்ளன. நான்குத் துணைவினைகள் இந்த வகையில் படுகின்றன: *கொடு, கொள், படு,*

பெறு. பின்னர் வருவன இரண்டும் (*படு*, *பெறு*) செயப்பாட்டு வினைப்பாட்டைக் (passive voice) குறிப்பிடும்; முன்னர் வரும் இரண்டில் *கொடு* நன்மை வினைப்பாட்டைக் (benefactive voice) குறிப்பிடும்; *கொள்* தற்சுட்டு வினைப்பாட்டைக் குறிப்பிடும். எடுத்துகாட்டுகள் இவ்வினைகளின் முதல் நேர்வு அடிப்படையில் பின்வரும் அட்டவணையில் தரப்பட்டுள்ளன.

துணை வினைகள்	எடுத்துக்காட்டுகள்	வரும் இடங்கள்	காலம்
கொடு	ஆகிக்கொடுத்தற்கண்ணும்	தொல்காப்பியம் 1096-9	முன் பழந்தமிழ்
”	ஆட்டிக்கொடுத்த	சிலப்பதிகாரம் 24-19-7	பின் பழந்தமிழ்
”	ஓட்டுகொடுத்த	நாலாயிரத்திவ்வியபிரபந்தம் 3672-1	முன் இடைத்தமிழ்
”	விட்டுக்கொடாதே	நாலாயிரத்திவ்வியபிரபந்தம் 1863-3	பின் இடைத்தமிழ்
கொள்	ஆய்ந்துகொண்டு	ஐங்குறுநூறு 97-9	முன் பழந்தமிழ்
”	ஏற்றுக்கொண்டு	சிலப்பதிகாரம் 21-19	பின் பழந்தமிழ்
”	செய்துகொண்டு	நாலாயிரத்திவ்வியபிரபந்தம் 867-4	முன் இடைத்தமிழ்
”	அகழ்ந்துகொண்டு	கம்பராமாயணம் 5-6-24-1	பின் இடைத்தமிழ்
படு	உண்ணப்பட்ட	நற்றிணை 178-3	முன் பழந்தமிழ்
”	சுற்றப்பட	திருக்குறள் 524-1	பின் பழந்தமிழ்
”	எழுதப்பட்ட	சீவகசிந்தமணி 729-4	முன் இடைத்தமிழ்
”	வெல்லப்பட்டார்	கம்பராமாயணம் 5-10-64-3	பின் இடைத்தமிழ்

பெறு	ஈயப்பெற்று	புறநானூறு 363-14	முன் பழந்தமிழ்
”	எய்தப்பெறுதல்	மணிமேகலை 27-229	பின் பழந்தமிழ்
”	ஆடப்பெற்றோம்	தேவாரம் 6-98-3-2	முன் இடைத்தமிழ்
”	காட்டப்பெற்றிலன்	கம்பராமாயணம் 4-13-62-4	பின் இடைத்தமிழ்

5. **இரண்டு அல்லது அதற்கு மேல் துணைவினைகள் வருதல்**

பின்வரும் அட்டவணை இரண்டு துணைவினைகள் ஒன்றாக வருவதை காட்டும்.

துணை வினைகள்	எடுத்துக்காட்டுகள்	வரும் இடங்கள்	காலம்
அருள் + இரு	பணித்தருளதிருக்கின்ற	தேவாரம் 7-46-6-2	முன் இடைத்தமிழ்
அருள் + பெறு	எழுந்தருளப்பெற்று	வில்லிபாரதம் 5-4-14-1	பின் இடைத்தமிழ்
அருள் + வேண்டும்	பணித்தருளவேண்டும்	தேவாரம்	முன் இடைத்தமிழ்
”	பாதுகாத்தருளவேண்டும்	வில்லிபாரதம் 5-4-39-1	பின் இடைத்தமிழ்
இடு + ஆம்	தடிவித்திடலாம்	வில்லிபாரதம் 1-4-65-2	பின் இடைத்தமிழ்
இடு+இரு	செய்திட்டிருந்தான்	தேவாரம் 5-63-2-4	முன் இடைத்தமிழ்
”	விளக்கிடாதிருந்த	பெருங்கதை 2752-4	பின் இடைத்தமிழ்
இடு + கூடு	கண்டிடக்கூடும்	நாலாயிரத்திவ்வியபிரபந்தம் 658-4	முன் இடைத்தமிழ்
இடு+படு	பிசைந்திடப்பட்டது	சீவகசிந்தமணி 1539-3	முன் இடைத்தமிழ்
இடு+பெறு	நீங்கிடப்பெற்றது	பெரியபுராணம் 2758-4	பின் இடைத்தமிழ்
இடு+மாட்டு	அடைந்திடமாட்டா	மணிமேகலை 27-145	பின் பழந்தமிழ்

”	பேசிடமாட்டார்	தேவாரம் 2-69-10-2	முன் இடைத்தமிழ்
இடு+முடி	வென்றிடமுடியாது	கம்பராமாயணம் 6-28-60-4	பின் இடைத்தமிழ்
இடு+வேண்டும்	கண்டிடவேண்டும்	தேவாரம் 5-40-5-3	முன் இடைத்தமிழ்
”	நீக்கிடவேண்டும்	பெருங்கதை 3430-3	பின் இடைத்தமிழ்
இரு+ஒட்டு	புக்கிருக்கவொட்டேன்	நாலாயிரத்திவ்வியபிரபந்தம் 1564-3	முன் இடைத்தமிழ்
கொள்+அருள்	அமர்ந்துகொண்டருளி	பெருங்கதை 2681-1	பின் இடைத்தமிழ்
”	கண்டுகொண்டருளினார்	பெருங்கதை 1646-1	பின் இடைத்தமிழ்
கொள்+இடு	வாரிக்கொண்டிட்டு	நாலாயிரத்திவ்வியபிரபந்தம் 1918-3	முன் இடைத்தமிழ்
கொள்+இரு	பொறுத்துக்கொண்டிருந்தார்	நாலாயிரத்திவ்வியபிரபந்தம் 1614-3	முன் இடைத்தமிழ்
”	தழுவிக்கொண்டிருந்த	பெருங்கதை 3342-2	பின் இடைத்தமிழ்
கொள்+கூடு	நொந்துகொள்ளவும்கூடும்	சிலப்பதிகாரம் 10-85	பின் பழந்தமிழ்
கொள்+படு	துற்றிக்கொள்ளப்பட்டார்	சீவகசிந்தமணி 2164-3	முன் இடைத்தமிழ்
படு+வேண்டு	எண்ணப்படவேண்டாதார்	திருக்குறள் 922-2	பின் பழந்தமிழ்
பெறு+வேண்டு	வரப்பெறவேண்டும்	பெருங்கதை 3262-3	பின் இடைத்தமிழ்

விடு+ஈ	ஒழியவிடாதீமோ	கலித்தொகை 143-26	பின் பழந்தமிழ்
வை+அருள்	துயிலவைத்தருளும்	தேவாரம் 7-38-3-3	முன் இடைத்தமிழ்

பின் வரும் நேர்வுகளில் இரண்டும் மேற்பட்ட துணைவினைகள் வரும்.

துணை வினைகள்	எடுத்துக்காட்டுகள்	வரும் இடங்கள்	காலம்
அருள்+பெறு+ வேண்டும்	எழுந்தருளப்பெறவேண்டும்	பெருங்கதை 2450-8	பின் இடைத்தமிழ்
விடு+இடு+இரு	ஆடவிட்டிட்டிருக்கும்	நாலாயிரத்திவ்வியபிரபந்தம் 532-3	முன் இடைத்தமிழ்

6. வரலாற்று வளர்ச்சி

வரலாற்று வளர்ச்சியை மூன்று தலைப்புகளில் பார்க்கலாம்.

1. துணைவினைகளின் சேர்க்கை (addition of auxiliaries)
2. துணைவினைகளின் இழப்பு (loss of auxiliaries)
3. மாற்றத்தோற்றம் (apparent change

6.1. துணைவினைகளின் சேர்ப்பு (addition of auxiliaries)

(முதன்மை வினையின் வினையெச்ச வடிவுக்குப் பின்னர்) *வரு, தரு* என்ற துணை வினைகள் 'வழக்கம்' என்ற பொருளிலும், *வை* என்பது 'வழுங்காலப் பயன்பாடு' என்ற பொருளிலும் பயன்படுத்தப்படுவது வினையாற்றுவகைத் துணைவினைகளின் புதிய சேர்க்கைகள் ஆகும். ஒரு துணை தவிர பிற இரண்டு துணைவினைகளும் பின் இடைத்தமிழில் வருகின்றன. துணைவினை 'நிறைவு', 'அவமதிப்பு' போன்ற பொருள்களில் பயன்படுத்தப்படுகின்ற *போ* என்ற மற்றொரு துணை வினை முன் இடைத்தமிழில் காணப்படுகின்றது; அது பின் இடைத்தமிழிலும் தொடர்ந்து வருகின்றது. *மாட்டு* என்ற துணைவினை பின் பழந்தமில் புதிய சேர்க்கையாகும்; இது

எதிர்மறைப் பொருளில் பயன்படுத்தப்படுகின்றது. இந்தத் துணைவினை முன் இடைத்தமிழில் இருந்து மாத்திரமே விளைவாக்கமுள்ளதாக மாறியது. எதிர்மறை வினைநோக்குள்ள இரண்டு துணை வினைகள் *ஒட்டு, ஒண்ணு* என்பனவாகும். மேலும் சேர்க்கைகள் உள்ளன; ஆனால் அவை முன் இடைத்தமிழிலிருந்து மட்டுமே காணப்படுகின்றன. 'தொடக்கம்' என்ற வினைநோக்கு *உறு, மே* என்ற துணைவினைகளால் வெளிப்படுத்தப்படுகின்றது; அவைகள் பின் இடைத்தமிழில் இருந்து மட்டுமே புதிய சேர்க்கைகள் ஆகும். வினைப்பாட்டைக் குறிப்பிடும் துணைவினைகளின் புதிய சேர்க்கை இல்லை. எனவே முன்னர் கூறப்பட்ட ஒன்பது துணைவினைகள் மட்டுமே புதிய சேர்க்கைகள் ஆகும். முன்னர் பார்த்த ஒன்று மேற்பட்ட துணைவினைகள்வருதல் பின் பழந்தமிழிலிருந்து காணப்படும் புதுமை ஆகும்; இவை முன் இடைத்தமிழிலும் பின் இடைத்தமிழிலும் தொடர்கின்றன.

6.2. துணைவினைகளின் இழப்பு (loss of auxiliaries)

ஈ என்ற துணை முன் இடைத்தமிழிலிருந்து வழக்கிழந்துள்ளது. பின் இடைத்தமிழிலிருந்து வழக்கிழந்துள்ள மற்றொரு துணைவினை *செல்* என்பது ஆகும். *செல்* பின் இடைத்தமிழில் துணைவினையாக வரும் சில நேர்வுகள் கம்பராமாயணத்தில் மட்டும் காணப்படுகின்றது.

உறுதல் செல்லாம் (கம்பராமாயணம் 3-7-244-3)

மறுத்தல் செல்லா (கம்பராமாயணம் 2-6-52-1)

வாங்கல் செல்லா (கம்பராமாயணம் 2-4-242-2)

அது பழமையான வடிவமா இல்லையா என்று தெளிவாகத் தெரியவில்லை. அதன் குறைந்த நிகழ்வெண் காரணமாக *செல்* என்பது ஒரு விளைவாக்கமுள்ள துணையாக வருவதைப் பின் இடைத்தமிழில் இழந்துவிட்டது. இது ஆழமாக ஆயப்படவேண்டும்.

6.3.தோற்றமாற்றம் (apparent change)

நமது தரவு அடிப்படையில் *காட்டு, கொடு* போன்றவை பின் இடைத்தமிழில் இழப்பாக எடுத்துக்கொள்ளப்படவேண்டும். அவை தற்காலத் தமிழில் காணப்படுவதால் அவை பின் இடைத்தமிழில் கிளைமொழிகளில் இருந்திருக்கவேணும்: *குத்திக்காட்டு* 'அவமானி', *சொல்லிக்காட்டு* 'அவமானி', *கட்டிக்கொடு* 'வஞ்சி', *விட்டுக்கொடு*. இதுபோன்று 'வருங்காலப் பயன்பாடு' என்ற பொருளில் வரும் *வை* என்ற துணைவினையும் 'வழக்கம்' என்ற பொருளில் வரும் *வரு* என்ற துணைவினையும் பின் இடைத்தமிழில் மாற்றத் தோற்றங்களாக உட்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இதுபோன்ற உற்றுநோக்கல் வினையடிகளின் சொல்சார் மாற்றத்தில் கூறப்பட்டுள்ளது.

6.4. முதன்மை வினைகளின் உருபனியல் அமைப்பில் மாற்றம்

வினையாற்றுவகை வினைகள் முதன்மை வினைகளுடன் இணைக்கப்படும்போது முதன்மை வினைகள் மூன்று அமைப்பொழுங்குகளைக் காட்டும். அவை *செய்து* அமைப்பொழுங்கு, *செய்யா/செய்யாஅ* அமைபொழுங்கு, *செயல்* அமைப்பொழுங்கு என்பனவாகும். *செய்து* அமைப்பொழுங்கு முதன்மை வினைகளில் அதிகமாகக் காணப்படுவதால் அது அசலானதாகக் கருதப்படுகின்றது; செய்யா/செய்யா வடிவு புதுமைகளாகும். *செய்யாஅ, செய்யா* வடிவங்கள் *செய்து* பொருளில் பின்வரும் எடுத்துக்காட்டுகளில் வருகின்றன.

'நெஞ்சம் வெறியா நினையா நிலன்

நோக்கா அஞ்சா அழாஅ அரற்றா

...என் செய்தாள்' (கலித்தொகை 143:7, 8)

எனவே வினையாற்றுவகை துணைவினையின் முதன்மை வினை *செய்யா* அமைப்பொழுங்கால் ஒப்புமை அடிப்படையில் இடம் பெயர்க்கப்பட்டுள்ளன. *செய்யா* அமைப்பொழுங்கு துணைவினைகளின் முதன்மை வினைகளின் அமைப்பொழுங்காகப் பிற்காலத்தில் வராதால் *செய்து* என்பது *செய்யா* என மாறுவது சுதந்திரமான புத்தாக்கமாகவோ படைப்பாளியின்

தன்னிச்சையான புத்தாக்கமாகவோ எடுத்துக்கொள்ளப்படவேண்டும். துணைவினைகளுடன் *செயல்* அமைப்பொழுங்கின் பயன்பாடு *செல், ஈ* என்பன துணைவினைகளாக வழக்கிழந்ததோடு வழக்கிழந்துவிட்டது.

வினைநோக்குத் துணைவினைகள் இணைக்கப்படும் முதன்மை வினைகளின் அமைபொழுங்கில் மாற்றம் காணப்படுகின்றது. அதாவது *செயல்* அமைப்பொழுங்கு பின் பழந்தமிழிலிருது *செய* அமைபொழுங்கால் இடம்பெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. இருப்பினும் *செய* அமைப்பொழுங்கின் சில எடுத்துக்காட்டுகள் புறநானூற்றில் காணப்படுகின்றன. இந்த அமைப்பொழுங்கு முன் பழந்தமிழுக்கு உரியது. இருப்பினும் அந்த செய்யுள்கள் பிற்காலத்தைச் சார்ந்தவை என விளக்கப்பட்டுள்ளது (Agesthialingom 1986: 6). இது போன்று *வேண்டு* போன்ற துணைவினைகள் இடைத்தமிழில் *செயல்* அமைப்பொழுங்குகளுடன் சேர்ந்து வருவது பழமை வடிவுகளாக விளக்கப்பட்டுள்ளன.

ஒப்பீட்டியல் அடிப்படையில் *செயல்* எனபது *செய* மாறியதை பின்வருமாறு விளக்களாம்: திராவிட மொழிகளில் தமிழிலும் கனடா தவிர பிற திராவிட மொழிகளிலும் வினையெச்சத்தை (infinitive) வினைப்பெயரால் இடம்பெயர்க்க இயலாது; எனவே அவை வரலாற்று அடிப்படையில் இரண்டு வேறுபட்ட அல்லது வெவ்வாறான பின்னொட்டுக்களை எடுத்தன (P.S. Subrahmanyan 1971: 437). வர்ணனை அடிப்படையில் இரண்டு கிளைமொழிகள் உள்ளன: ஒன்று *செயல்* வகையைக் கொண்டவை; மற்றொன்று *செய* வகையைக் கொண்டவை. முன் பழந்தமிழில் *செயல்* என்பதன் அதிக நிகழ்வெண்ணும் *செய* என்பதன் குறைந்த நிகழ்வெண்ணும் வரலாற்று அடிப்படையில் முந்தையது நிலைபேறு பெற்றது என்றும் பிந்தையது நிலைபேறு பெறாதது என்றும் குறிப்பாகச் சுட்டப்படும். எனவே *செயல்*, *செய* என்பதன் நிகழ்வெண் வேறுபாடு பின் பழந்தமிழில் நிலைபேறு பெற்ற கிளைமொழியின் மாற்றமாகக் கருதப்படவேண்டும். அதாவது முன்பழந்தமிழில் நிலைபேறு பெறாததாகக் கருதப்பட்ட வடிவம் பின்பழந்தமிழில் நிலைபேறு

பெற்றதாகக் கருதப்பட்டது. இருப்பினும் *செயல்* அமைப்பொழுங்கு *உறு, ஒட்டு, தெற்று, ஆற்று, மே* என்ற துணைவினைகளில் தக்கவைக்கப்படது. ஆனால் *மே* புதிய துணைவினையாக சீவகசிந்தாமணி, கம்பராமாயணம் என்பனவற்றில் மட்டும் வருகின்றது. அவை செய்யுளுக்கான உருவாக்கமாக இருக்கலாம்; எனவே புலவர்கள் முன்பழந்தமிழ் அமைப்பொழுங்கைப் பின்பற்றியிருக்கக் கூடும்.

ஆகு என்ற துணைவினையைப் பற்றி இரண்டு விசயங்கள் குறிப்பிடத் தகுந்ததாகும். ஒன்று ஆகு என்பது *ஆகும்* என வருகையில் ஆம் என மாறியுள்ளது; இது வடிவ மாற்றமாகும். மற்றொன்று முதன்மை வினையின் உருபனியல் அமைப்பு தமிழின் வரலாறு முழுவதிலும் *செயல்* அமைப்பொழுங்காகத் தக்கவைக்கப்பட்டுள்ளது; இது குறிப்பாக *ஆம்* என்பதற்கும் பொருந்தும். வினைநோக்குத் துணை வினைகள் எப்போதும் வினையெச்ச வடிவை (infinitive form) என்பதைத் தொடர்ந்து வரும் என்பதைத் தக்க வைக்க சில அறிஞர்கள் (Shanmugam Pillai, 1966: 145; Shiffman 1969: 9) முதன்மை வினை, ஆகு-துணை வினை இணைப்பைப் பிவருமாறு கூறிடுகின்றனர்.

காணலாம் = காண + லாம்

செய்யலாம் = செய்ய + லாம்

போகலாம் = போக + லாம்

ஆனால் போப் (Pope, reprint, 1979: 81) அண்ணாமலை (Annamalai 1974: 81) போன்ற அறிஞர்கள் பின்வருமாறு விளக்குகின்றனர்.

காணலாம் = காணல் + ஆம்

செய்யலாம் = செய்யல் + ஆம்

போகலாம் + போகல் + ஆம்

வினைப்பாட்டை வெளிப்படுத்தும் துணைவினைகள் அவை இணையும் முதன்மை வினையின் உருபனியல் அமைப்பொழுங்கில் மாற்றத்தை உருவாக்கவில்லை.

சில கட்டுமானங்களில் முதன்மை வினையைத் தொடரும் வினைகளை துணைவினைகள் என்று கருத இயலாது; ஏனென்றால் அவ்வினைகள் துணைவினைக்கான பொருண்மையைக் கொண்டிருப்பதில்லை. இது *வல்* என்பதைப் பொறுத்தவரையில் உண்மையாகும். *வல்* என்ற முதன்மை வினையுடன் கூடிய *பாடு வல் விறலியர்* (புறநானூறு 172-3) மற்றும் துணைவினையுடன் கூடிய *ஓட வல்லார்* (தேவாரம் 7-88-10-4) *துடிக்கவல்லார்கள்* (நாலாயிரத்திவ்வியபிரபந்தம் 636-4) என்பனவற்றில் *வல்* துணைவினை எனக் கருத்தத்தக்க பொருண்மை மாற்றம் கொண்டிருக்கவில்லை. கில் போன்ற துணைவினைகள் முதன்மை வினைகளாக வருவதில்லை. எனவே *எத்தகில்லேன்* (நாலாயிரத்திவ்வியபிரபந்தம் 2488-2) *வெல்லகில்லேன்* (நாலாயிரத்திவ்வியபிரபந்தம் 2488-1) என்ற கட்டுமாங்களில் வரும் *கில்* துணைவினைப் பட்டியலில் சேர்க்கப்படவில்லை.

பயன்படுத்தப்பட்ட இலக்கியங்கள்

அகநானூறு. திருநெல்வேலி: தி சவுத் இந்தியா சைவ சித்தாந்த வர்கஸ் பப்ளிசிங் சொசைட்டி.

ஐங்குறுநூறு. திருநெல்;வேலி: தி சவுத் இந்தியா சைவ சித்தாந்த வர்கஸ் பப்ளிசிங் சொசைட்டி.

கலித்தொகை. பாகநேரி தன வைசிய இளைஞர் தமிழ் சங்கம். கம்பராமாயணம் (வை.மு.கோபாலகிருஷ்ணமாச்சாரியர் உரை) மதராஸ்: வை.மு. கோபாலகிருஷ்ணமாச்சாரியர் கம்பெனி.

குறுந்தொகை. திருநெல்வேலி: தி சவுத் இந்தியா சைவ சித்தாந்த வர்கஸ் பப்ளிசிங் சொசைட்டி.

சிலப்பதிகாரம். பாகநேரி தன வைசிய இளைஞர் தமிழ் சங்கம்.

சீவகசிந்தாமணி. திருநெல்;வேலி: தி சவுத் இந்தியா சைவ சித்தாந்த வர்கஸ் பப்ளிசிங் சொசைட்டி.

இலக்கணக்கொத்து மூலமுன் உரையும். டி.வி. கோபாலஜயர் (பதிப்பு) தஞ்சாவூர்: சரஸ்வதி மகால்.

திருக்குறள். திருநெல்வேலி: தி சவுத் இந்தியா சைவ சித்தாந்த வர்கஸ் பப்ளிசிங் சொசைட்டி.

திருக்குறள் சொற்பொருள் அகர வரிசை. திருநெல்வேலி: தி சவுத் இந்தியா சைவ சித்தாந்த வர்கஸ் பப்ளிசிங் சொசைட்டி.

திருத்தொண்டர் புராணம். (பெரியபுராணம் அல்லது திருத்தொண்டர்புராணம்). கோயம்பத்தூர்: கோவைத்தமிழ்ச்சங்கம் பப்ளிக்கேக்ஷன். தொல்காப்பியம் - சொல்லதிகார உரை – சேனாவரையர். திருநெல்;வேலி: தி சவுத் இந்தியா சைவ சித்தாந்த வர்கஸ் பப்ளிசிங் சொசைட்டி.

தேவாரம். (தொகுதி 1, 2). Hymnes Sivaites Du Pays Tamoul (Panmurai). edition tablic Par T.V. Gopala Iyer Sons la direction de Francois Gross (1985). Pondichiry : Institut Francais D'Indologic.

தொல்காப்பியம் - சொல்லதிகார உரை – இளம்பூரணர். திருநெல்வேலி: தி சவுத் இந்தியா சைவ சித்தாந்த வர்கஸ் பப்ளிசிங் சொசைட்டி. தொல்காப்பியம். சொல்லதிகார உரை – தெய்வச்சிலையார். திருநெல்;வேலி: தி சவுத் இந்தியா சைவ சித்தாந்த வர்கஸ் பப்ளிசிங் சொசைட்டி.

தொல்காப்பியம். பொருளதிகார உரை –பேராசிரியர். திருநெல்;வேலி: தி சவுத் இந்தியா சைவ சித்தாந்த வர்கஸ் பப்ளிசிங் சொசைட்டி. தொல்காபியம் மூலம். திருநெல்வேலி: தி சவுத் இந்தியா சைவ சித்தாந்த வர்கஸ் பப்ளிசிங் சொசைட்டி.

நன்னூல் மூலமும் சங்கரநமச்சிவாயர் உரையும். உ.வே. சாமிநாதர் (பதிப்பு) மதாராஸ். நாலாயிர திவ்விய பரபந்தம். மதராஸ்: திருவேங்கடத்தான்திருமன்றம். பரிபாடல். திருநெல்வேலி: தி சவுத்

இந்தியா சைவ சித்தாந்த வர்கஸ் பப்ளிசிங் சொசைட்டி. பதிற்றுப்பத்து. திருநெல்வேலி: தி சவுத் இந்தியா சைவ சித்தாந்த வர்கஸ் பப்ளிசிங் சொசைட்டி.

பத்துப்பாட்டு. திருநெல்வேலி: தி சவுத் இந்தியா சைவ சித்தாந்த வர்கஸ் பப்ளிசிங் சொசைட்டி.

புறநானூறு. திருநெல்வேலி: தி சவுத் இந்தியா சைவ சித்தாந்த வர்கஸ் பப்ளிசிங் சொசைட்டி.

தேவாரம். (தொகுதி 1-7). தருமபுரம். தருமபுரம் மடம்.

மணிமேகலை. திருநெல்வேலி: தி சவுத் இந்தியா சைவ சித்தாந்த வர்கஸ் பப்ளிசிங் சொசைட்டி.

நன்னூல். திருநெல்வேலி: தி சவுத் இந்தியா சைவ சித்தாந்த வர்கஸ் பப்ளிசிங் சொசைட்டி.

வில்லிபாணம் தொகுதி 1 – 9 (வை.மு. கோபாலகிருஷ்ணமாச்சாரியர் உரை). மதராஸ்: குவை பப்ளிகேஷன் மற்றும் வை.மு. கோபாலகிருஷ்ணமாச்சாரியர் கம்பெனி.

துணைநூல்களும் கட்டுரைகளும்

அகசஸ்தியலிங்கம், எஸ். 1982. மொழியியல்–சொல்லியியல்2 – வினையியல்,அண்ணாமலைநகர்; அகில இந்திய தமிழ் மொழியியல் வெளியீடு.

இராசேந்திரன், ச. 2008. தமிழ் வினையடிகளின் வரலாற்று மொழியியல் ஆய்வு (A Historical Linguistic Analysis of Tamil Verbal Bases). திட்ட அறிக்கை. செம்மொழித் தமிழாய்வு மத்திய நிறுவனம். சென்னை(வெளியிடப்பட உள்ளது)

Karthikeya, A 1983. Compound Verbs in Tamil. Unpublished PhD thesis, Annamalai University.

Kothandaraman, P. 1977. “A Note on the Verbalizers in Tamil” in A:yvukkoovai 9.2.84-88, Annamalainagar & Maduarai: AIUTTA publication.

Kumaraswami Raja, N. 1977. “Tamil vebalizers and the causative verb” in A:yvukkoovai 9.2.73-77, Annamalainagar & Maduarai: AIUTTA publication.

Lehmann, Thomas, 1993. A Grammar of Modern Tamil (second edition). Pondicherry: Pondicherry Institute of Linguistics and Culture.

Lehmann, C. 2015. Thoughts on grammaticalization (third edition). Berlin: Language science press.

Matisoff, J., 1991. "Areal and universal dimensions of grammaticalization in Lahu". In: Traugott, E.C. and Heine, B. (eds). 1991. Approaches to Grammaticalization vol. II, Benjamins, Amsterdam.

Natarajan T. 1977. The Language of Sangam Literature and Tolkappiyam. Madurai: Madurai Publishing House.

Rajendran, S. 1977. "Compound and Conjunct Verbs in Tamil". 9th AIUTTAC (All India University Tamil Teachers Conference) Aayvukkoovai vol 2, 1977, 306-310

Rajendran, S. 2000. Strategies in the formation of Compound Verbs in Tamil. IJDL vol 29:2:107-126.

Rajendran, S. 2019. Grammaticalization of Verbs in Dravidian Languages. Language in India www.languageinindia.com ISSN 1930-2940 Vol. 19:8 August 2019.

Rajendran, S. June 2020. Grammaticalization of Verbs in Tamil. International Journal of Dravidian Linguistics, vol 49, no. 2, 89-115

Ramaswami, K. 1980. “Som Aspects of Auxiliaries” in Agesthialigom, S and Srinivasa Varma (eds) 1980. Auxiliaries in Dravidian. Annamalainagar: Annamalai University Publication

Rangan, K. 1970. Modals as main verbs in Tamil. In Proceedings of the First All India Conference of Linguistics. Poona: Deccan College.

Stever, S.B. 1983. A study in auxiliation: the grammar of indicative auxiliary verb system in Tamil. Unpublished PhD dissertation. Chicago: University of Chicago.

Vasu Ranganathan, January 2020. Sangam to Modern Tamil Genre: The Process of Grammaticalization and Evolution of Modern Tamil Verb Forms. International Journal of Dravidian Linguistics volume XLIX, Number 131-162